

opusdei.org

# “Hvala Vam puno za sve!”

Studenti iz Njemačke, Španjolske, Švedske i Ugande prošlog su ljeta pomagali u izgradnji jedne osnovne škole u Africi.

8.11.2010.

Jedna stvar koju smo brzo naučili od ljudi iz Ugande: njihova zahvalnost i zarazna radost. "Mweebale nyo, mwebalire ddala!" Često smo čuli ove riječi prijašnjih nekoliko tjedana te smo ih i sami često ponavljali. Na

jeziku Swahili one znače: "Hvala vam puno, hvala vam puno za sve!"

Te su riječi dobar sažetak ovogodišnjeg projekta. Mi sami bili smo vrlo zahvalni što smo mogli sudjelovati u ovom projektu i raditi među tim ljudima.

Ovog smo puta bili u manjoj, ali vedroj i hrabroj grupi mladih ljudi iz Cologne, Essena, Holleratha, Lippstadta i Barcelone. Natovareni s 14 kofera punih odjeće za naše prijatelje iz Ugande krenuli smo iz Düsseldorfa 10. kolovoza, prolazeći kroz Cairo na putu do Entebbe.

U Bugala, studentskoj rezidenciji Opusa Dei u Kampali, pridružilo nam se još devet studenata s kojima smo krenuli prema Sukki, gdje smo već bili izgradili prvu školu s tri razreda prošle godine. Bili smo toplo dočekani, posebno od djece s njihovim pjesmama. Broj djece je

porastao: od prošle godine škola je narasla za 80 učenika.

Tri tjedna rada i jasna misija očekivali su nas ovdje: ostaviti iza sebe, za tu djecu i njihove učitelje, novu školsku zgradu spremnu za korištenje. Tokom prijašnjih tjedana, grupa studenata iz Španjolske i Švedske je već napravila velik dio posla, četiri razreda nove školske zgrade već su bila izgrađena do krova. Projekt je vodio Jean Mwebasa, student Makerere sveučilišta koji je dio katehetskog i kulturnog programa u Bugali.

Dan je počinjao u 7:30 sa svetom Misom. Nakon toga imali bi doručak i kratak izlet do mjesta gradnje. Tamo su nas dočekivali ugandski majstori, dvije planine pijeska, puno vreća cementa i naravno naš alat. Oko 13:00 sati vraćali bi se u naš smještaj - na farmu obitelji Jeana Mwebase - na ručak. Nakon kratke popodnevne

pauze, oko 14:30 vraćali bi se natrag na mjesto gradnje. Rad popodne bio je malo manje intenzivan tako da su se neki od nas mogli igrati s malom Harrietom, Davidom i njihovim prijateljima, te čak odigrati nogometnu utakmicu s njima.

Nakon večere okupili bi se zajedno te smo mogli naučiti o različitim plemenima u Ugandi. Pa iako su tri i pol tjedna začas prošla, ostavljajući naše nove prijatelje u Ugandi, mi smo narasli u ljubavi. Svima koji su omogućili da se ovaj projekt izvede: Mweebale nnyo, mwebalire ddala!